

11es Jornades de Medi Natural de Girona

29 i 30 de maig 2025

Aula Magna de la facultat de Ciències de la Universitat de Girona

Títol de la ponència: Connectivitat de la infraestructura blava de Girona

Ponents:

Jordi Bou¹, Fiona Corominas^{1,2}, Luis Martín¹, Dani Boix¹, David Cunillera-Montcusí³

¹GRECO, Institut d'ecologia Aquàtica, Universitat de Girona, Girona, Catalunya.

²Laboratori de biologia animal, Departament de Ciències Ambientals, Universitat de Girona, Girona, Catalunya.

³Institute of Aquatic Ecology. HUN-REN Centre for Ecological Research, Budapest, Hungary

Resum

Els ecosistemes aquàtics d'aigua dolça són una part essencial del paisatge natural de Girona i contenen una part important de la seva biodiversitat, però es troben molt amenaçats, tant pel que fa al seu nombre (desaparició) com al seu estat ecològic (degradació). Per això es requereix d'eines per a la planificació, que permetin conservar de forma eficient aquests hàbitats, les seves comunitats i la seva connectivitat. En aquest marc el projecte GiroNat ha desenvolupat un estudi combinant el concepte de metacomunitat, hàbitats connectats per l'intercanvi d'espècies, amb la teoria de xarxes per tal de quantificar la connectivitat de la infraestructura blava del municipi de Girona. A partir de la localització de les masses d'aigua s'ha elaborat una cartografia del paisatge aquàtic tot construint una xarxa per quantificar-ne la seva connectivitat. Hem calculat diversos índex de connectivitat a partir de considerar la posició relativa de cada hàbitat dins de la xarxa i la quantitat d'hàbitat (és a dir, la seva superfície d'aigua). A part de l'escenari present, també hem avaluat tres tipus d'escenaris: escenaris de sequera, escenaris de renaturalització i escenaris de creació de noves basses. Els resultats mostren que les masses d'aigua lenítiques permanents són els principals elements del paisatge de l'aigua, en especial el Ter, que exerceix un rol important per la connectivitat de la xarxa. Els escenaris modelats determinen que el Ter, l'Onyar i algunes basses permanents són les masses d'aigua més resistents pel que fa als efectes de la sequera i destaquen per la seva importància per la connectivitat. Aquest estudi aporta una visió clau per entendre l'estructura i connectivitat del paisatge aquàtic gironí que, juntament amb altres aproximacions més empíriques, ofereixen una visió més completa per la gestió i conservació dels ecosistemes aquàtics del territori.